

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม

ผู้วิจัย

นางสาวปนัดดา จำปางาม

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

โรงเรียนทุ่งศรีอุดม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนทุ่งศรีอุดม

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวปนัดดา จำปางาม

ประเภทผลงานวิชาการ : ผลงานวิจัย

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม 1. เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ถูกต้อง 2. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย 3. เพื่อหาแนวทางแก้ไขการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนให้ถูกต้อง ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกสุ่มจากนักเรียนทั้งหมด 3 ห้องเรียน โดยใช้เครื่องมือ คือ 1. แบบฝึกหัด การอ่านก่อน-หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะ และแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยทั้งหมด 3 ชุด ดังนี้ ชุดที่ 1 การอ่านคำจากประโยคสั้น ๆ ชุดที่ 2 การอ่านข้อความจากเรื่องสั้นซีไรต์ เรื่องความน่าจะเป็น ของปราปดา หุยน และชุดที่ 3 การอ่านบทรื่องกรองจากบทเสภาสามัคคีเสวก ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ กลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (T-test dependent samples) ในสถานการณ์ของงานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวแต่ศึกษาภายใต้เงื่อนไขของการทดลอง 2 อย่าง คือ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม มีคะแนนที่เพิ่มมากขึ้น จากการใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะ 3 ชุด อ้างอิงจากผลการวิจัยการทดสอบคะแนนของผู้เรียนมีคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 7.33 และคะแนนของผู้เรียนมีคะแนนหลังใช้แบบฝึกทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 9.17 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง พบว่า คะแนนสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่า การใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านแบบฝึกทักษะการอ่านคำในภาษาไทยทั้ง 3 ชุด ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านออกเสียง,แบบฝึกทักษะ,ชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สมบูรณ์ทั้งในด้านเนื้อหาและข้อมูล เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม และได้รับคำชี้แนะจากคุณครูณัฐรินทร์ สุนิพัฒน์ ครูพี่เลี้ยง ที่ให้คำแนะนำด้านรูปแบบการทำวิจัย ด้านข้อมูล สถิติ ตลอดจนความถูกต้องของงานวิจัย จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้ในการต่อยอดและพัฒนาทักษะนักเรียนในด้านการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น หากงานวิจัยนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับและยินดีรับฟังคำแนะนำจากทุกท่าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัย

นางสาวปนัดดา จำปางาม

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	1
ประโยชน์ของการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ตัวแปรที่ศึกษา	2
แนวทางในการดำเนินการวิจัย	2
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	2
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
ความหมายของการอ่านออกเสียงคำไทย	3
หลักเกณฑ์ในการอ่าน	4
จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย	5
มารยาทในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย	5
แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการสอน	5
ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	13
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	13
วิธีดำเนินงาน	13
วัตถุประสงค์	13
การสร้างเครื่องมือวิจัย	14
วิธีการรวบรวมข้อมูล	14
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	15

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
ตารางคะแนนการอ่านนักเรียนชั้น ม.1	16
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	18
สรุปผลการวิจัย	18
อภิปรายการวิจัย	23
ข้อเสนอแนะ	23
บรรณานุกรม	24
ภาคผนวก	25
ภาคผนวก ก ตารางคะแนนการอ่านของนักเรียนชั้น ม.1	26
ภาคผนวก ข แบบฝึกหัดการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ	29
แบบฝึกทักษะการอ่านคำในภาษาไทย 3 ชุด	
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย	35
ภาคผนวก ง ภาพการใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้น ม.1	37

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการศึกษาศาสตร์ทุกแขนง การมีทักษะในการอ่านจึงจำเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิตร่วมกับคนในสังคม ดังนั้น เราจำเป็นต้องมีทักษะในการการอ่านเพื่อใช้ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ต้องส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหนังสือคล่อง ถูกต้องเพื่อให้สามารถแสวงหาความรู้จากหลากหลายช่องทาง และสามารถเข้าใจการเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการความรู้ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารได้ทันที

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่คนไทยจำเป็นต้องฝึกฝนและเรียนรู้ อีกทั้งต้องเข้าใจลักษณะและธรรมชาติของภาษา เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนไทยด้วยกันได้ รวมถึงเป็นเครื่องมือในการหาความรู้และประกอบอาชีพ ซึ่งทักษะภาษาไทยที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ ทักษะการอ่านภาษาไทย เนื่องจากเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความเพียรพยายาม รวมไปถึงยกระดับสติปัญญาของผู้อ่านให้สูงขึ้น เราต้องตระหนักเห็นความสำคัญของการอ่านเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการติดต่อสื่อสารและต่อยอดในการประกอบอาชีพในอนาคต

การพัฒนาทักษะการอ่านคำในภาษามีหลายรูปแบบ เช่น การศึกษาคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษากลุ่มคำ วลี ประโยค ตลอดจนการศึกษาคำในระดับข้อความ ซึ่งครูผู้สอนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย จึงได้ทำการศึกษาเรื่องการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เพื่อที่จะหาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน และนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ท21101) ระดับชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นช่องทางการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์กับตัวผู้เรียน และเพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนทุกรายวิชา ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ตำบลค่าน้ำแซบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่านักเรียน ส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เช่น การอ่านออกเสียงไม่ชัดเจน การสะกดคำ การเว้นวรรค เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย 3 ชุด โดยเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน เพื่อพัฒนาทักษะสำหรับนักเรียนที่อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน สะกดคำ และแบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้องให้มีทักษะในการอ่านและสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ถูกต้อง
- 2.2 เพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำ การแบ่งวรรคตอน ในภาษาไทยให้ถูกต้อง
- 2.3 เพื่อหาแนวทางแก้ไขการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน

3. ประโยชน์ของการวิจัย

พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 24 คน โรงเรียนกระแซงวิทยาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 24 คน สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยจำนวน 3 ชุด

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

5.2 ตัวแปรตาม คือ การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

6. แนวทางในการดำเนินการวิจัย

6.1 ศึกษาปัญหาและกำหนดปัญหา

6.2 ตั้งสมมติฐานและหาวิธีการแก้ปัญหา

6.3 รวบรวมข้อมูลและสร้างเครื่องมือในการวิจัย

6.4 เก็บข้อมูล วิเคราะห์และแปลความหมาย

6.5 สรุป และเขียนรายงานการวิจัย

7. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

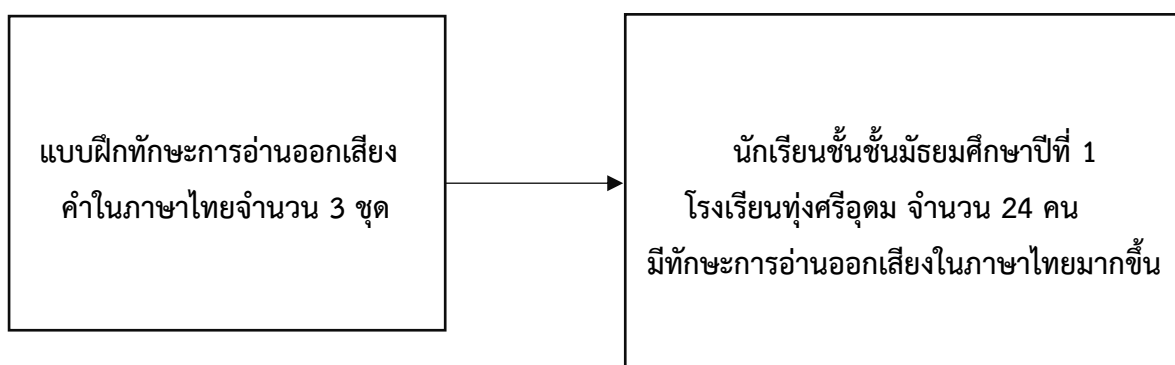
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 24 คน สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยได้ดีขึ้น หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

8. นิยามศัพท์เฉพาะ

8.1 ทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความถนัด

8.2 แบบฝึก, แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยจำนวน 3 ชุด

9. กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย
 - 1.1 การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย บทร้อยแก้ว
 - 1.2 การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย บทร้อยกรอง
2. หลักเกณฑ์ในการอ่าน
 - 2.1 หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ทัวไป
 - 2.2 หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว
 - 2.3 หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยกรอง
3. จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย
4. มารยาทในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย
5. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการสอน
 - 5.1 ประเภทของสื่อการสอน
 - 5.2 การเลือกใช้สื่อการสอน
6. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยเป็นศิลปะที่แสดงถึง
ความสามารถของผู้อ่านในการออกเสียงคำอย่างถูกต้อง ชัดเจน และถ่ายทอดอารมณ์ได้สอดคล้องกับเนื้อหาใน
บทอ่าน การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย อาจแบ่งตามลักษณะคำประพันธ์ที่นำมาอ่านได้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ร้อยแก้ว หมายถึง ข้อความที่เรียบเรียงอย่างสละสลวย ถูกต้องตามหลักภาษา แต่ไม่กำหนด
ข้อบังคับคำตามฉันทลักษณ์

1.2 ร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่มีลักษณะบังคับในการแต่ง ซึ่งทำให้เกิดความไพเราะจากเสียงสัมผัส
จังหวะ และเสียงหนักเบาตามฉันทลักษณ์ที่กำหนด เช่น กลอน กาพย์ โคลง ร่าย ฉันท์ เป็นต้น

ดังนั้นการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองมีแนวทางการอ่านที่แตกต่าง
กันตามลักษณะของคำประพันธ์ เราจึงควรศึกษาและฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

2. หลักเกณฑ์ในการอ่าน

หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

2.1 หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยทั่วไปมีลักษณะ ดังนี้

- 1) อ่านออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
- 2) อ่านให้ดังพอที่ผู้ฟังได้ยินทั่วถึง
- 3) อ่านให้เป็นเสียงพูดโดยธรรมชาติ
- 4) รู้จักทอดจังหวะและหยุดหายใจเมื่อจบข้อความตอนหนึ่ง ๆ
- 5) อ่านให้เข้าลักษณะของเรื่อง เช่น บทสนทนา ต้องอ่านให้เหมือนการสนทนากัน อ่านคำบรรยาย พรรณนาความรู้สึก หรือปาฐกถาก็อ่านให้เข้ากับลักษณะของเรื่องนั้น ๆ
- 6) อ่านออกเสียงและจังหวะให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง เช่น ดุหรือโกรธ ก็ทำเสียงแข็งหรือเร็ว ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับคร่ำครวญ อ่อนวอน ต้องอ่านให้ถูกต้อง
- 7) ถ้าเป็นเรื่องร้อยกรองต้องคำนึงถึงสัมผัสครุ ลหุ คำรับสัมผัสและอ่านเอื้อสัมผัสใน เพื่อเพิ่มความไพเราะ อ่านให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนองนิยม ตามลักษณะของร้อยกรอง

2.2 หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยประเภทร้อยแก้ว ดังนี้

- 1) ก่อนอ่านควรศึกษาเรื่องที่อ่านให้เข้าใจ โดยศึกษาสาระสำคัญของเรื่องและข้อความทุกข้อความเพื่อที่จะแบ่งวรรคตอนในการอ่านได้อย่างเหมาะสม
- 2) อ่านออกเสียงดังพอเหมาะกับสถานที่และจำนวนผู้ฟัง ให้ผู้ฟังได้ยินทั่วถึง
- 3) อ่านให้คล่อง ฟังรื่นหูและออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ชัดถ้อยชัดคำ
- 4) อ่านออกเสียงให้เป็นเสียงพูดอย่างธรรมชาติ
- 5) เน้นเสียงและถ้อยคำตามน้ำหนักความสำคัญของ
- 6) อ่านออกเสียงให้เหมาะกับประเภทของเรื่อง รู้จักใส่อารมณ์ให้เหมาะสมตามเนื้อเรื่อง
- 7) ขณะที่อ่าน ควรสบสายตาสู่ผู้ฟังในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ
- 8) การอ่านในที่ประชุม ต้องจับหรือถือบทอ่านให้เหมาะสมและมีบุคลิกภาพที่ดี

2.3 หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยกรอง ดังนี้

- 1) ศึกษาลักษณะบังคับของคำประพันธ์แต่ละชนิด เช่น การแบ่งจังหวะ จำนวนคำ สัมผัส เป็นต้น
- 2) อ่านให้ถูกต้องตามลักษณะบังคับของคำประพันธ์ชนิดนั้น ๆ
- 3) อ่านออกเสียงคำให้ชัดเจน ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ
- 4) อ่านออกเสียงดังพอสมควรที่ผู้ฟังจะได้ยินทั่วถึง ไม่ดังหรือค่อยจนเกินไป
- 5) อ่านมีจังหวะ วรรคตอน รู้จักทอดจังหวะ เอื้อนเสียงหรือหลบเสียง
- 6) คำที่รับสัมผัสกัน ต้องอ่านเน้นเสียงให้ชัด
- 7) อ่านเอื้อสัมผัสในเพื่อเพิ่มความไพเราะ
- 8) คำที่มีพยางค์เกินให้อ่านเร็วและเบา เพื่อเสียงไปตกอยู่พยางค์ที่ต้องการ
- 9) มีศิลปะในการใช้เสียง รู้จักเอื้อนเสียงให้เกิดความไพเราะ เพื่อรักษาบรรยากาศของเรื่องที่อ่าน

3. จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

- 1) เพื่อให้อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
- 2) เพื่อให้รู้จักใช้น้ำเสียงบอกอารมณ์และความรู้สึกให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน
- 3) เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
- 4) เพื่อให้ผู้อ่านและผู้ฟังเกิดความเพลิดเพลิน
- 5) เพื่อให้ผู้อ่านและผู้ฟังเกิดความเพลิดเพลิน
- 6) เพื่อเป็นการรับสารและส่งสารวิธีหนึ่ง

4. มารยาทในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

- 1) การใช้ น้ำเสียง คือ การพิจารณาใช้น้ำเสียงให้สอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหา
- 2) มีบุคลิกภาพที่ดี คือ การจัดระเบียบท่ายืนหรือนั่งให้เหมาะสม
- 3) ควรสังเกตปฏิกิริยาของผู้ฟัง คือ การสังเกตว่าผู้ฟังสามารถทำความเข้าใจเรื่องราวตามผู้อ่านทันหรือไม่ รวมถึงสังเกตว่าผู้ฟังให้ความสนใจมากน้อยเพียงไร แล้วจึงปรับเปลี่ยน ลดความเร็ว ในการอ่าน ลีลา น้ำเสียง เป็นต้น
- 4) ไม่ควรแสดงอารมณ์โมโห หงุดหงิด ฉุนเฉียว หรือใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ ว่ากล่าวตักเตือนเมื่อเห็นว่าผู้ฟังไม่สนใจหรือพูดคุยเสียงดัง

5. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการสอน

5.1 ประเภทของสื่อการสอน ชอร์ส Shores (1960) ได้จำแนกสื่อการสอนตามแบบเป็นหมวดหมู่ ดังนี้

- 1) สิ่งพิมพ์ (Printed Materials) หนังสืออุเทศก์ หนังสือแบบเรียน หนังสืออ่านประกอบและ นิตยสารหรือวารสาร
- 2) วัสดุกราฟิก (Graphic Materials) แผนภูมิ แผนสถิติ แผนภาพ โปสเตอร์ และการ์ตูน
- 3) วัสดุและเครื่องฉาย (Projector materials and Equipment) เครื่องฉายภาพนิ่ง เครื่องฉาย ภาพเคลื่อนไหว เครื่องฉายข้ามศีรษะ สไลด์ फिल्म फिल्मภาพยนตร์ และแผ่นโปร่งใส
- 4) วัสดุถ่ายทอดเสียง (Transmission) เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ และเครื่องรับโทรทัศน์

5.2 การเลือกใช้สื่อการสอน J.Romiszowski ได้เสนอแนวทางอย่างง่ายในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนไว้ว่า ในการเลือกสื่อการสอนนั้นมีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการเลือกสื่อที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณา ปัจจัยเหล่านั้น ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 อย่าง ดังนี้

- 1) วิธีการสอน (Instructional Method) การเลือกวิธีการสอนเป็นปัจจัยแรกที่ควบคุมการเลือกสื่อ หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นสิ่งที่จำกัดทางเลือกของการใช้สื่อการสอนในการนำเสนอ เช่น ถ้าเลือกใช้วิธีการสอน แบบอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

2) งานการเรียนรู้ (Learning Task) สิ่งที่มีอิทธิพลต่อทางเลือกในการเลือกสื่อการสอนอีกประการหนึ่ง คือ งานการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน เพราะสิ่งนี้จะเป็นสิ่งที่จำกัดหรือควบคุมการเลือกวิธีการสอน ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรมผู้ตรวจการ หรือทักษะการบริหารงาน

3) ลักษณะของผู้เรียน (Learner Characteristics) ลักษณะพิเศษเฉพาะของผู้เรียนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเลือกสื่อการสอน เช่น การสอนผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ช้า โดยการใช้หนังสือหรือเอกสารเป็นสื่อการสอน จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาในกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนกลุ่มนี้ควรเรียนรู้จากสื่ออื่น ๆ ที่ทำการรับรู้และเรียนรู้ได้ง่ายกว่านั้น

4) ข้อจำกัดในทางปฏิบัติ (Practical Constraint) ข้อจำกัดในทางปฏิบัติในที่นี้หมายถึง ข้อจำกัดทั้งทางด้านการจัดการ และทางด้านเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทางเลือกในการเลือกใช้วิธีการสอนและสื่อการสอน เช่น สถานที่ใช้สื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก ขนาดพื้นที่ งบประมาณ เป็นต้น

5) ผู้สอนหรือครู (Teacher) สื่อการสอนแต่ละชนิดไม่ว่าจะมีข้อดีอย่างไร แต่อาจไม่ถูกนำไปใช้เพียงเพราะผู้สอนไม่มีทักษะในการใช้สื่อ นั้น ๆ นอกจากประเด็นในเรื่องทักษะของผู้สอนแล้ว ประเด็นในเรื่องทัศนคติของผู้สอนก็เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสื่อการสอนเช่นกัน

Jerrold E. Kemp และ Don C. Smelle เสนอว่า นอกจากงานการเรียนรู้หรือสถานการณ์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดถึงสื่อที่จะเลือกใช้แล้ว สิ่งสำคัญประการต่อมาในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอน คือ คุณลักษณะของสื่อ ซึ่งผู้สอนควรศึกษาคุณลักษณะของสื่อแต่ละชนิดประกอบในการเลือกสื่อการสอนด้วย คุณลักษณะของสื่อ (Media Attributes) หมายถึง ศักยภาพของสื่อในการแสดงออกซึ่งลักษณะต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหว สี และเสียง เป็นต้น ซึ่งคุณลักษณะของสื่อที่สำคัญ ได้แก่

- 1) การแสดงแทนด้วยภาพ (เช่น ภาพถ่าย ภาพกราฟิก)
- 2) ปัจจัยทางด้านขนาด (เช่น การใช้/ไม่ใช้เครื่องฉายเพื่อขยายขนาด)
- 3) ปัจจัยทางด้านสี (เช่น สีเส้นต่าง ๆ ขาว-ดำ)
- 4) ปัจจัยทางการเคลื่อนไหว (เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว)
- 5) ปัจจัยทางด้านภาษา (เช่น ข้อความ/ตัวอักษร เสียงพูด)
- 6) ความสัมพันธ์ของภาพและเสียง (เช่น ภาพที่มี/ไม่มีเสียงประกอบ)
- 7) ปัจจัยทางการจัดระเบียบข้อมูล (กำหนดให้ดูทีละภาพตามลำดับ หรือตามลำดับที่ผู้ชมเลือก)

5.3 หลักการเลือกใช้สื่อ

1) เลือกสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนควรศึกษาถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้ วัตถุประสงค์ในที่นี้หมายถึงวัตถุประสงค์เฉพาะในแต่ละส่วนของเนื้อหาย่อย ไม่ใช่ วัตถุประสงค์ในภาพรวมของหลักสูตร

2) เลือกสื่อการสอนที่ตรงกับลักษณะของเนื้อหาของบทเรียน เนื้อหาของบทเรียนอาจมีลักษณะแตกต่างกันไป เช่น เป็นข้อความ เป็นแนวคิด เป็นภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง สี ซึ่งการเลือกสื่อการสอนควรเลือกให้เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหา

3) เลือกสื่อการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน เช่น อายุ เพศ ความถนัด ความสนใจ ระดับสติปัญญา วัฒนธรรม และประสบการณ์เดิม เป็นต้น ตัวอย่างเช่น การสอนผู้เรียนที่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาควรใช้เป็นภาพการ์ตูนมีสีสันสดใส

4) เลือกสื่อการสอนให้เหมาะสมกับจำนวนของผู้เรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนในการสอนแต่ละครั้งจำนวนของผู้เรียนและกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนสอน ในห้องก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาควบคู่กันในการใช้สื่อการสอน เช่น การสอนผู้เรียนจำนวนมาก จำเป็นต้องใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ซึ่งสื่อการสอนที่นำมาใช้อาจเป็นเครื่องฉายต่าง ๆ และเครื่องเสียง เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นและได้ยินอย่างทั่วถึง ส่วนการสอนผู้เรียนเป็นรายบุคคล อาจเลือกใช้วิธีการสอนแบบค้นคว้า สื่อการสอนอาจเป็นหนังสือบทเรียนแบบโปรแกรมหรือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

5) เลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมสภาพแวดล้อม ได้แก่ อาคาร สถานที่ ขนาดพื้นที่ แสง ไฟฟ้า เสียงรบกวน อุปกรณ์อำนวยความสะดวกหรือบรรยากาศ สิ่งเหล่านี้ควรนำมาประกอบการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอน ตัวอย่างเช่น การสอนผู้เรียนจำนวนมากซึ่งควรจะใช้เครื่องฉายและเครื่องเสียง

6) เลือกสื่อการสอนที่มีลักษณะน่าสนใจและดึงดูดความสนใจควรเลือกใช้สื่อการสอนที่มีลักษณะน่าสนใจและดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้ ตลอดจนการออกแบบและการผลิตด้วยความประณีต สิ่งเหล่านี้จะช่วยทำให้สื่อการสอนมีความน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้

7) เลือกสื่อการสอนที่มีวิธีการใช้งาน ง่ายรักษา และบำรุงรักษา ได้สะดวกในประเด็นสุดท้ายของการพิจารณา ควรเลือกสื่อการสอนที่มีวิธีการใช้งานได้สะดวก ไม่ยุ่งยาก และหลังใช้งานควรเก็บรักษาได้ง่าย ๆ ตลอดจนไม่ต้องใช้วิธีการบำรุงรักษาที่สลับซับซ้อนหรือมีค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสูง

5.4 หลักการใช้สื่อการสอน

1) เตรียมตัวผู้สอน เป็นการเตรียมความพร้อมของตัวผู้สอนในการใช้สื่อการสอน โดยการทำความเข้าใจในเนื้อหาที่มีในสื่อ ขั้นตอน และวิธีการใช้สื่อ เป็นต้น

2) เตรียมจัดสภาพแวดล้อม เช่น สถานที่ ห้องเรียน ห้อง Lab วัสดุอุปกรณ์ เครื่องไม้เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

3) เตรียมตัวผู้เรียน เพื่อให้มีความพร้อมที่จะเรียน อาจมีการทดสอบ มีการอธิบายวิธีการใช้สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ บอกวัตถุประสงค์ แนะนำหรือให้ความคิดรวบยอดของเนื้อหาในสื่อนั้น ๆ

4) การใช้สื่อให้เหมาะกับขั้นตอนและวิธีการตามที่ได้เตรียมไว้แล้ว และควบคุมการนำเสนอสื่อ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

5) การติดตามผล (Follow Up) หลังจากการใช้สื่อการสอนแล้ว ควรมีการติดตามผลเพื่อเป็นการทดสอบว่า ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน และเรียนรู้ จากสื่อที่นำเสนอไปนั้นอย่างถูกต้องหรือไม่ เช่น การให้ผู้เรียนตอบคำถาม อภิปราย ทำรายงาน เป็นต้น เพื่อผู้สอนจะได้ทราบจุดบกพร่อง สามารถ นำมาแก้ไขปรับปรุงสำหรับการสอนในครั้งต่อไป

5.5 ขั้นตอนการใช้สื่อการสอน

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาที่กำลังจะเรียนนั้น สื่อที่ใช้ในขั้นนี้จึงเป็นสื่อที่แสดงเนื้อหากว้าง ๆ หรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในครั้งก่อน ยังมีสื่อที่เน้นเนื้อหาเจาะลึกอย่างแท้จริง และควรเป็นสื่อที่ง่ายต่อการนำเสนอในระยะเวลาอันสั้น เช่น ภาพ บัตรคำ เป็นต้น

2) ขั้นตอนการสอนหรือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นที่จะให้ความรู้ เนื้อหาอย่างละเอียด เพื่อสนองวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนควรเลือกสื่อให้ตรงกับเนื้อหา และวิธีการสอน ต้องมีการจัดลำดับขั้นตอนการใช้สื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อในขั้นนี้จะต้องเป็นสื่อที่เสนอความรู้ อย่างละเอียดถูกต้องและชัดเจนแก่ผู้เรียน เช่น สไลด์ แผนภูมิ วิดีทัศน์ เป็นต้น

3) ขั้นวิเคราะห์และฝึกปฏิบัติ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลอง นำความรู้ที่เรียนมาแล้วไปใช้แก้ปัญหาในขั้นฝึกหัดโดยการลงมือฝึกปฏิบัติเอง สื่อในขั้นนี้จึงเป็นสื่อที่เป็นประเด็นปัญหาให้ผู้เรียนได้ขบคิดโดยผู้เรียนเป็นผู้ใช้สื่อเองมากที่สุด เช่น ภาพ บัตรปัญหา สมุด แบบฝึกหัด เป็นต้น

4) ขั้นสรุปบทเรียน เป็นการย้ำเนื้อหาบทเรียนให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ขั้นสรุปควรใช้เวลาเพียงสั้น ๆ สื่อที่สรุปจึงควรครอบคลุมเนื้อหาสำคัญทั้งหมด เช่น แผนภูมิ แผ่นโปสเตอร์ เป็นต้น

5) ขั้นประเมินผู้เรียน เป็นการทดสอบว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนไปถูกต้องมากน้อยเพียงใด และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ สื่อในขั้นการประเมินนี้มักจะเป็นคำถามจากเนื้อหาบทเรียนโดยอาจมี ภาพประกอบด้วยก็ได้

5.6 การประเมินผลการใช้สื่อการสอน

1) ประเมินการวางแผนการใช้สื่อเพื่อดูว่าสิ่งต่าง ๆ ที่วางไว้สามารถดำเนินไป ตามแผนหรือไม่หรือเป็นไป เพียงตามหลักการทฤษฎีแต่ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง จึงต้องเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อการแก้ไขปรับปรุงในการวางแผน ครั้งต่อไปให้การใช้สื่อการสอนเกิดความสอดคล้องและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการใช้

2) ประเมินกระบวนการการใช้สื่อ เพื่อดูว่าการใช้สื่อในแต่ละขั้นตอนประสบปัญหาหรืออุปสรรค อย่างไรบ้าง มีสาเหตุมาจากอะไรและมีการเตรียมการป้องกันไว้หรือไม่

3) ประเมินผลที่ได้จากการใช้สื่อเป็นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรงว่า เมื่อเรียนแล้วผู้เรียนสามารถ บรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ และผลที่ได้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์

สรุปจากทฤษฎีแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ในการเลือกสื่อการสอน ผู้สอนจะต้องตั้งวัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรมในการเรียนให้แน่นอนก่อน เพื่อใช้วัตถุประสงค์นั้นเป็นตัวชี้้นำในการเลือกสื่อการสอน ที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีหลักการอื่น ๆ ที่ใช้ในการประกอบการพิจารณา ได้แก่

1. สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน
2. เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจและเป็นสื่อที่จะให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด
3. เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน
4. สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ มีวิธีใช้ไม่ซับซ้อนยุ่งยากจนเกินไป

5. ต้องเป็นสื่อที่มีคุณภาพเทคนิคการผลิตสื่อที่ดี มีความชัดเจนและเป็นจริง

6. มีราคาไม่แพงจนเกินไป หรือถ้าจะผลิตเองต้องคุ้มกับเวลาและการลงทุน

นอกจากนี้แล้วการจะเลือกสื่อมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความสามารถและทักษะในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน

2. จุดมุ่งหมายในการนำสื่อมาใช้ เช่น ประกอบหรือร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นำเข้าสู่บทเรียน ใช้ในการประกอบคำอธิบาย

3. ต้องเข้าใจลักษณะของเฉพาะของสื่อแต่ละชนิดว่าสามารถสร้างความสนใจ และให้ความหมายต่อประสบการณ์การเรียนรู้แก่นักเรียนได้อย่างไรบ้าง เช่น หนังสือเรียนและสื่อสิ่งพิมพ์ ใช้เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานและอ้างอิงของจริงและของจำลอง

4. ต้องมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งของสื่อการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถาบันการศึกษา โดยมีหลักในการเลือกสื่อการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด จำเป็นจะต้องมีจุดประสงค์ในการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสม

ดังนั้นการเลือกใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เนื่องจากธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกัน ผู้สอนต้องประยุกต์การสอนของตนเอง ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สามารถใช้ได้กับนักเรียนทุกคน

6. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา

เพียเจต์ (Jean Piaget) นักทฤษฎีชาวสวิสผู้สนใจในพัฒนาการของเด็ก ได้เสนอทฤษฎีว่า มนุษย์ทุกคนตั้งแต่เกิดมาพร้อมที่จะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม มนุษย์มีความสามารถในการจัดรวบรวมข้อมูล และการซึมซับปรับตัว (Assimilation) เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมก็จะซึมซับเอาประสบการณ์ใหม่ ให้รวมเข้าอยู่ในโครงสร้างของสติปัญญา (Cognitive structure) โดยจะเป็นการตีความหรือการรับข้อมูลจากสิ่งแวดล้อม เพียเจต์มองว่ามนุษย์นอกจากสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังสามารถปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ใหม่ หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดเดิมจากประสบการณ์เดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ซึ่งเป็นความสามารถในการปรับโครงสร้างทางปัญญา ขั้นตอนการพัฒนาทางปัญญาเป็นไปตามขั้นตอน

กล่าวได้โดยสรุปว่า เพียเจต์มองว่า ความคิดต่าง ๆ ของมนุษย์ คือ ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมระหว่างที่ปรับตัวเพื่อรักษาดุลยภาพแห่งชีวิตจะเกิดการเรียนรู้และความคิดขึ้นด้วยพัฒนาการทางความคิดสติปัญญาต่าง ๆ เป็น 2 ระดับ คือ 1. การปรับตัวด้วยการซึมซับ (Assimilation) และ 2. การปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) ผลการทำงานของขบวนการดังกล่าวจะเกิดเป็นโครงสร้าง (Schema) ขึ้นในสมองโครงสร้างต่าง ๆ จะพัฒนาตามระดับอายุและจะสมบูรณ์เมื่ออายุประมาณ 15 มีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ เพียเจต์ยังได้แบ่งการพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์เป็น 4 ขั้น ตามลำดับอายุ คือ

1. ขั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (Sensorimotor) เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึงประมาณ 2 ปี มนุษย์ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหวของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายเป็นหลัก
2. ขั้นความคิดก่อนการปฏิบัติการ (Preoperational) ขั้นนี้เริ่มตั้งแต่อายุประมาณ 1 ปีครึ่ง ถึง 6 ปี เป็นขั้นเริ่มเรียนรู้การพูดและเข้าใจเครื่องหมายท่าทางที่สื่อความหมายเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ใช้สัญลักษณ์แทนวัตถุสิ่งของที่อยู่รอบ ๆ ตัว เริ่มมีความสามารถทางภาษา แต่ยังไม่สามารถใช้เหตุผลได้นัก
3. ขั้นการคิดแบบรูปธรรม (Concrete operational) ขั้นนี้เริ่มจากอายุประมาณ 7-11 ปี พัฒนาการในช่วงนี้มนุษย์สามารถใช้เหตุผลกับสิ่งที่แลเห็นได้ แล้วแบ่งสิ่งแวดล้อมออกเป็นหมวดหมู่ได้ และสามารถคิดย้อนกลับ (Reversibility) ได้
4. ขั้นการคิดแบบนามธรรม (Formal operational) ขั้นนี้จะเริ่มตั้งแต่อายุประมาณ 11-15 ปี เป็นช่วงที่มนุษย์รู้จักการใช้เหตุผล และเรียนรู้เกี่ยวกับนามธรรมได้ สามารถที่จะตั้งสมมุติฐานและทฤษฎีและเห็นว่าความจริงที่เห็นด้วยการรับรู้ไม่สำคัญเท่ากับการคิดถึงสิ่งที่เป็นไปได้ (possibility) เด็กวัยนี้จึงเป็นเด็กที่เริ่มมีความทะเยอทะยาน ฝันอยากจะเป็นโน่นเป็นนี่

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ขวัญสกุล แจ่มใส (2562) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิริเวสรัตนเพียร อุบลราชธานี จังหวัดตราด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผลการเปรียบเทียบการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของจากกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยที่ดีขึ้น จากคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ค่าเฉลี่ยเป็น 2.4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48 และคะแนนหลังใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84 ซึ่งเป็นตามผลที่คาดหวังไว้ จากการสังเกตพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยที่ดีขึ้น นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านที่ดีขึ้นนี้ไปใช้กับการอ่านเพื่อศึกษาในวิชาอื่น ๆ ได้ ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย จึงเป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น และมีผลการพัฒนาการเรียนในรายวิชาภาษาไทยดีขึ้น รวมทั้งยังสามารถนำไปบูรณาการในรายวิชาอื่น ๆ ได้

พิมพ์นิภา จันทร์บุตร (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้นักเรียนจำนวนทั้งหมด 37 คน ทำแบบฝึกอ่าน และแบบฝึกหัดสะกดคำ จำนวน 5 ชุดกิจกรรม โดยบันทึกคะแนนเป็นตาราง และสรุปผลการเปรียบเทียบการอ่าน และสะกดคำเป็นความเรียง ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่าการใช้แบบฝึกอ่าน และแบบสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 นักเรียนสามารถอ่าน และทำแบบสะกดคำได้ค่อนข้างสูง คิดค่าเฉลี่ยไว้เป็นร้อยละ 70.90 ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การส่งเสริมทักษะการอ่านสะกดคำ นักเรียนจะสามารถทำงานได้ดี เมื่อมีการเสริมแรงจากการใช้คำยกย่องชมเชยจากครู

ลุนา ศรีฤตา (2565) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 2) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะสาระภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน จำนวน 15 แบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้างนี้ปรากฏว่า

1. การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.43/86.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.47

สุชีพญ เจริญเกษมสกุล (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงโดยการใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/9 มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/9 จำนวน 5 คน โรงเรียนอัสสัมชัญ (แผนกประถม) โดยการใช้นิทานโดยการทดสอบด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อน-หลังและพัฒนาการอ่านออกเสียง โดยใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบทดลองแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อน-หลัง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนอัสสัมชัญ (แผนกประถม) จำนวน 5 คนโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อน-หลังมาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยมาบรรยายผล ผลการศึกษาค้างนี้ปรากฏว่า จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยจากจำนวนคำ 260 คำ คิดเทียบคะแนนโดยเฉลี่ยได้ 53.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละเฉลี่ยเท่ากับ 53.8 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถอ่านออกเสียงอยู่ในระดับต่ำ และคะแนนหลังเรียน นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยคิดเทียบคะแนนเฉลี่ยได้ 81.53 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละเฉลี่ยเท่ากับ 81.4 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมาก แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการอ่านออกเสียงมากขึ้น

ภัทรธรรณ ผจญภัย (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การแก้ปัญหาการอ่านสะกดคำไม่คล่องของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5, 6/7 วิชาภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการอ่านสะกดคำไม่คล่องของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5, 6/6, 6/7 โดยวิธีการสอนในชั่วโมง พักกลางวัน

ซ่อมเสริมคาบ 7 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจากเอกสารประกอบการเรียน หนังสือเรียน แบบทดสอบจาก มูลนิธิจากสำนักสทศ. (O-NET) เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาลักษณะการอ่านวิชาภาษาไทยกับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลภูเก็ต จำนวน 3 คนให้ดีขึ้น กลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5, 6/6, 6/7 โรงเรียนอนุบาลภูเก็ต ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จากการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนเรื่องการอ่านสะกดคำ อ่านจับใจความสรุปความ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ เอกสารประกอบการเรียน หนังสือเรียน แบบฝึกทักษะการอ่าน ระยะเวลาตลอดปีการศึกษา 2565 แบบฝึกทักษะการอ่านหมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เนื้อหาที่เรียนควบคู่ไปกับการทำความเข้าใจเรื่องทักษะการอ่าน จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมถึงเอกสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียน ในเวลาเรียน และช่วงพักกลางวัน เวลาเรียนคาบ 7 ของวันจันทร์ - พฤหัสบดี ซึ่งคาบที่กำหนดขึ้น ครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร โดยนำมาจากตำราเรียนเป็นส่วนใหญ่มีทั้งหมด 5 ชุดด้วยกัน โดยวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน เรื่องการอ่านสะกดคำจากการทดสอบนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้นอยู่ในระดับดีขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น สามารถอ่านสะกดคำ เว้นวรรค ได้ถูกต้อง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. วิธีดำเนินการ
3. วัตถุประสงค์
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างเครื่องมือวิจัย
6. วิธีการรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม จำนวน 24 คน

2. วิธีดำเนินการ

1. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำในเวลาเรียน แล้วเลือกนักเรียนที่มีปัญหาพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย นอกเวลาเรียน
2. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดอ่านก่อนเรียน แล้วบันทึกจำนวนคำที่นักเรียนอ่านได้ลงในสมุด
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย จำนวน 3 ชุด และระยะเวลาในการปฏิบัติ แล้วคัดนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน 3 กลุ่ม ได้แก่ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยอ้างอิงจากคำที่นักเรียนอ่านได้
4. ทดสอบแบบฝึกหัดอ่านหลังเรียน แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบพัฒนาการในการอ่านหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย จำนวน 3 ชุด
5. วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล

3. วัตถุประสงค์

- 3.1 เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ถูกต้อง
- 3.2 เพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำ การแบ่งวรรคตอน ในภาษาไทยให้ถูกต้อง
- 3.3 เพื่อหาแนวทางแก้ไขการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกหัดการอ่าน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
2. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยจำนวน 3 ชุด

5. การสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. ศึกษาเอกสารการสร้างแบบฝึกอ่านคำศัพท์ยาก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างต่อไป
3. กำหนดกรอบเนื้อหา กิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ในการสร้างแบบฝึกอ่าน
4. สร้างแบบฝึกอ่านคำยาก ตามกรอบเนื้อหา กิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
5. นำแบบฝึกทักษะการอ่านคำในภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาทดลองใช้
6. ปรับปรุงแบบฝึกทักษะการอ่านคำในภาษาไทยก่อนนำไปใช้

6. วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นเวลา 4 วัน ดังนี้
 - 1.1 วันพุธที่ 15 กรกฎาคม 2569 นักเรียนอ่านแบบทดสอบ การอ่านออกเสียงคำ ก่อนการฝึก
 - 1.2 วันพฤหัสบดีที่ 23 กรกฎาคม 2569 นักเรียนอ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำไทย ชุดที่ 1
 - 1.3 วันพุธที่ 29 กรกฎาคม 2569 นักเรียนอ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำไทย ชุดที่ 2
 - 1.4 วันพฤหัสบดีที่ 6 สิงหาคม 2569 นักเรียนอ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำไทย ชุดที่ 3
 - 1.5 วันจันทร์ที่ 17 สิงหาคม 2569 นักเรียนทำแบบฝึกหัดการอ่าน หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำไทยทั้ง 3 ชุด
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบประเมินการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เป็นรายบุคคล

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำไทยที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละครั้ง และเปรียบเทียบผลจากการทำแบบฝึกหัดการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ใช้วิธีการหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (T-test dependent samples) ในสถานการณ์ของงานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวแต่ศึกษาภายใต้เงื่อนไขของการทดลอง 2 อย่าง

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (T-test dependent samples) ในสถานการณ์ของงานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวแต่ศึกษาภายใต้เงื่อนไขของการทดลอง 2 อย่าง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 24 คน

แบบทดสอบการอ่านก่อนเรียน 1 ชุด

แบบฝึกทักษะการอ่านคำในภาษาไทย 3 ชุด

แบบทดสอบการอ่านหลังเรียน 1 ชุด

ข้อมูลจะเก็บรวบรวมได้เป็นคู่จำนวน N คู่ ซึ่งอาจจะมีความสัมพันธ์กัน ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเราจะต้องคำนวณหาผลต่างของแต่ละคู่ โดยให้สัญลักษณ์ X_1 และ X_2 ชุดของข้อมูลทั้ง 2 ชุด และผลต่างก็คือ $X_1 - X_2$ ใช้สัญลักษณ์ว่า D

ดังนั้นค่าเฉลี่ยผลต่างในทุกคู่คือ $(\sum D)/N = \bar{D}$ ซึ่งผลต่างนี้จะถูกนำมาใช้ในการคำนวณหาความต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้ง 2 ชุด

ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละคู่ คือ $X_1 - X_2 = D$ ผลรวมของผลต่าง N คู่ คือ $\sum X_1 - \sum X_2 = \sum D$

ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง คือ ความแตกต่างระหว่างระหว่างค่าเฉลี่ย ($X_1 - X_2 = \bar{D}$) เราจะทดสอบว่า $\bar{D}$ มีนัยสำคัญแตกต่างจาก 0 หรือไม่ โดยการหาร $\bar{D}$ ด้วยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ดังสูตร

$$t = \frac{\bar{D}}{s_{\bar{D}}}$$

ความเป็นอิสระมีค่าเท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่างลบด้วยหนึ่ง ($df = N - 1$) สูตร t-test สามารถเขียนอยู่ในรูปอย่างง่ายได้ว่า

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{[N\sum D^2 - (\sum D)^2]/(N-1)}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ให้มีพัฒนาการดีขึ้น นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ เว้นวรรคได้ถูกต้องและออกเสียงชัดเจน การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนได้ศึกษากลุ่มนักเรียน ชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 24 คน ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะจำนวน 1 ชุด และฝึกทักษะการออกเสียงคำในภาษาไทยจำนวน 3 ชุด แล้วบันทึกคะแนนการอ่านแต่ละครั้งลงในตารางที่ 1 ดังนี้

ที่	ชื่อ-สกุล	ผลการทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย										
		คะแนนก่อนฝึก	แบบฝึกชุดที่ 1			แบบฝึกชุดที่ 2			แบบฝึกชุดที่ 3			คะแนนหลังฝึก
			ความคล่องแคล่ว(5)	ความถูกต้องชัดเจน(5)	คะแนนรวม(10)	ความคล่องแคล่ว(5)	ความถูกต้องชัดเจน(5)	คะแนนรวม(10)	ความคล่องแคล่ว(5)	ความถูกต้องชัดเจน(5)	คะแนนรวม(10)	
1	เด็กชายกิตติพัฒน์ พาลี	6	3	3	6	4	3	7	2	3	5	8
2	เด็กชายเดชาธร ทองลี	7	4	4	8	4	3	7	4	5	9	8
3	เด็กชายเดชาวัต ทองลี	5	3	2	5	3	4	7	3	2	5	7
4	เด็กชายธณัฐ สาลี	6	3	3	6	3	3	6	4	3	7	8
8	เด็กชายธวัชชัย ละเลิศ	5	2	2	4	3	2	5	2	2	4	7
6	เด็กขายนิลวัฒน์ ชาริพา	7	4	4	8	4	5	9	3	4	7	9
7	เด็กชายพงศกร พระสียา	9	5	4	9	5	5	10	3	3	6	10
8	เด็กชายพุทธิพันธ์ ศรีไชย	8	5	5	10	5	4	9	4	4	8	10
9	เด็กชายศรุต ตูลย์ลักษณ์	6	5	5	10	5	5	10	5	4	9	10
10	เด็กชายณัฐกิตติ คำทอง	7	5	5	10	5	4	9	4	3	7	10
11	เด็กชายธีรไฉย ทองรถ	6	3	4	7	5	4	9	4	3	7	9
12	เด็กชายโยธวาทิตศิลป์ ทองคำ	7	4	3	7	4	4	8	5	4	9	10
13	เด็กชายภาณุวัฒน์ แก้วจันทะ	7	5	4	9	4	4	8	3	3	6	9
14	เด็กชายอนิรุจน์ อนุสินธ์	8	5	5	10	5	4	9	4	3	7	10
15	เด็กหญิงเขมิกา พงษ์ภา	9	5	5	10	5	5	10	5	4	9	10
16	เด็กหญิงชยุตา เนื้อแก่น	9	5	5	10	4	5	9	4	4	8	10

17	เด็กหญิงธนิตรา ปิดด้วง	7	5	4	9	5	5	10	4	4	8	9
18	เด็กหญิงนันธิชา ทองคำ	9	5	5	10	4	5	9	4	5	9	10
19	เด็กหญิงปาริชาติ พรหมศรี	8	4	3	7	4	3	7	4	4	8	9
20	เด็กหญิงพรธิตา ศาลาน้อย	8	5	5	10	4	3	7	5	4	9	10
21	เด็กหญิงพิชญภา พลแก้ว	7	5	5	10	5	4	9	3	3	6	9
22	เด็กหญิงสุพรรณษา จำปารัตน์	9	5	5	10	5	5	10	5	4	9	10
23	เด็กหญิงอริษา อุทุมพันธ์	9	4	4	8	3	4	7	4	3	7	10
24	เด็กหญิงอัมพวรรณ ขมิ้นแก้ว	7	4	3	7	5	4	9	4	3	7	9

เกณฑ์การให้คะแนน รวม 10 คะแนน

5 คะแนน ความคล่องแคล่ว

0 คะแนน = ปรับปรุง

1 คะแนน = พอใช้

2-3 คะแนน = ดี

4-5 คะแนน = ดีมาก

5 คะแนน ความถูกต้องชัดเจน

0 คะแนน = ปรับปรุง

1 คะแนน = พอใช้

2-3 คะแนน = ดี

4-5 คะแนน = ดีมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดมมีการพัฒนาทักษะในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยที่ดีขึ้น อ้างอิงจากผลการวิเคราะห์การทดสอบคะแนนของผู้เรียนมีคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 7.33 และคะแนนหลังเรียนมีคะแนนหลังใช้แบบฝึกทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 9.17 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง พบว่าคะแนนสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนก่อนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

รายนามนักเรียนชั้น ม.1	ก่อนใช้	หลังใช้	ผลต่าง D	D ²
เด็กชายฉัตรดนัย กัญดา	6.00	8.00	2.00	4.00
เด็กชายฐเดช สาริพันธ์	7.00	8.00	1.00	1.00
เด็กชายดัสกร วรรณเวท	5.00	7.00	2.00	4.00
เด็กชายธนพงษ์ จุปะมะโท	6.00	8.00	2.00	4.00
เด็กชายพัสกร สาลี	5.00	7.00	2.00	4.00
เด็กหญิงธัญญารัตน์ ขวาปัญญา	7.00	9.00	2.00	4.00
เด็กหญิงณิชา วงษาบุตร	9.00	10.00	1.00	1.00
เด็กหญิงแพรวรำไพ พินิจ	8.00	10.00	2.00	4.00
เด็กชายเดชพนต์ หอมวัน	6.00	9.00	3.00	9.00
เด็กชายวีรวัฒน์ วันฤกษ์	7.00	10.00	3.00	9.00
เด็กชายอภิชาติ สุพะผา	6.00	9.00	3.00	9.00
เด็กหญิงกัญดาริน สุกรี	7.00	10.00	3.00	9.00
เด็กหญิงสุนิสา เทวฤทธิ์	7.00	9.00	2.00	4.00
เด็กชายทัศนพล ลุนคำโต	8.00	10.00	2.00	4.00

เด็กชายเทิดเกียรติ์ กิ่งเกษ	9.00	10.00	1.00	1.00
เด็กชายธีรภัทร มีธรรม	9.00	10.00	1.00	1.00
เด็กชายธีรวรรษ โพธิมาศ	7.00	9.00	2.00	4.00
เด็กชายธีระพรดี พิณิจ	9.00	10.00	1.00	1.00
เด็กขายนวพล นาคำมูล	8.00	9.00	1.00	1.00
เด็กชายศิริวิชญ์ ดอกดวง	8.00	10.00	2.00	4.00
เด็กชายอิทธิพร พลมาตย์	7.00	9.00	2.00	4.00
เด็กชายศุภสิน ศรีสุข	9.00	10.00	1.00	1.00
เด็กชายปรเมศวร โคจร	9.00	10.00	1.00	1.00
เด็กหญิงพัชรี วันลี	7.00	9.00	2.00	4.00
รวม	176.00	220.00	44.00	92.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนแบบฝึกหัดการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดมที่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : คะแนนเฉลี่ย หลังใช้แบบฝึกทักษะ ไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน

H_1 : คะแนนเฉลี่ย หลังใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน

Paired Samples Statistics

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	ก่อนเรียน	24	7.33	1.274	0.260
	หลังเรียน	24	9.17	0.963	0.197

การแปลผล

1. Mean หมายถึง คะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทักษะเท่ากับ 7.33 คะแนน
คะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะเท่ากับ 9.17 คะแนน
2. N หมายถึง จำนวนผู้เรียน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 24 คน
3. Std. Deviation หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะเท่ากับ 1.274
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะเท่ากับ 0.963
4. Std. Error Mean หมายถึง ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะ 0.260
ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะ 0.197

Paired Samples Statistics

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 ก่อนแล้วกับหลังเรียน	24	0.839	0.000

การแปลผล

การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนทดสอบ-หลังการใช้แบบทดสอบและใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรก่อน - หลังการใช้แบบทดสอบ

H_0 : คะแนนทดสอบของผู้เรียนก่อนกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : คะแนนทดสอบของผู้เรียนก่อนกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะมีความสัมพันธ์กันโดยที่ $-1 \leq \text{correlation} (r) \leq 1$

จากผลการวิเคราะห์ค่า Sig. = 0.000, (p-value < .05) จึงปฏิเสธ H_0 สรุปว่าคะแนนทดสอบมีความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากค่า correlation (r) = 0.839 มีค่าเป็นบวก

Pair 1			Paired Difference					t	df	Sig. (2-tailed)	
			Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	99% Confidence Interval of the Difference					
						Lower	Upper				
ก่อนเรียน	หลังเรียน	กับ	1.83	0.702	0.143	1.431	2.236	12.79	5	23	0.000

t-table = 2.807

การแปลผล

1. Pair 1 หมายถึง การหาค่าแตกต่างระหว่างคะแนนหลังใช้แบบฝึกทักษะต่อก่อนใช้แบบฝึกทักษะ
2. Mean หมายถึง ค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างของคะแนนหลังและก่อนใช้แบบฝึกทักษะเท่ากับ 1.83
3. Std. Deviation หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าแตกต่าง (Sd) = 0.702
4. Std. Error Mean หมายถึง ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของค่าแตกต่าง (SEd) = 0.143
5. 99% Confidence Interval of the Difference หมายถึง ค่าช่วงความเชื่อมั่นที่ 99% ของค่าเฉลี่ย เท่ากับ $1.431 < \mu_d < 2.236$
6. ค่า t หมายถึง ค่าสถิติทดสอบของการทดสอบ $H_0 : \mu_d = 0$ ในที่นี้ $t = 12.795$ t-table = 2.807
7. Sig. (2-tailed) หมายถึง ค่า Significance ของการทดสอบ $t = 0.000$ ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.01$

สรุปผลการวิเคราะห์

ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสถิติทดสอบและระดับนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

	Mean	S.D.	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ยผลต่าง	t	df	Sig 1 tailed
ก่อนเรียน	7.33	1.274	1.83	0.702	12.79	23	0.000
หลังเรียน	9.17	0.963			5		

จากตารางที่1 พบว่าการทดสอบคะแนนของผู้เรียนมีคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 7.33 คะแนนของผู้เรียนมีคะแนนหลังใช้แบบฝึกทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 9.17 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง พบว่าคะแนนสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

T distribution critical values

df	0.25	0.1	0.05	0.025	0.01	0.005
1	1.0000	3.0777	6.3138	12.7062	31.8207	63.6574
2	0.8162	1.8856	2.9200	4.3027	6.9646	9.9248
3	0.7649	1.6377	2.3534	3.1824	4.5407	5.8409
4	0.7407	1.5332	2.1318	2.7764	3.7469	4.6041
5	0.7267	1.4759	2.0150	2.5706	3.3649	4.0322
6	0.7176	1.4398	1.9432	2.4469	3.1427	3.7074
7	0.7111	1.4149	1.8946	2.3646	2.9980	3.4995
8	0.7064	1.3968	1.8595	2.3060	2.8965	3.3554
9	0.7027	1.3830	1.8331	2.2622	2.8214	3.2498
10	0.6998	1.3722	1.8125	2.2281	2.7638	3.1693
11	0.6974	1.3634	1.7959	2.2010	2.7181	3.1058
12	0.6955	1.3562	1.7823	2.1788	2.6810	3.0545
13	0.6938	1.3502	1.7709	2.1604	2.6503	3.0123
14	0.6924	1.3450	1.7613	2.1448	2.6245	2.9768
15	0.6912	1.3406	1.7531	2.1315	2.6025	2.9467
16	0.6901	1.3368	1.7459	2.1199	2.5835	2.9208
17	0.6892	1.3334	1.7396	2.1098	2.5669	2.8982
18	0.6884	1.3304	1.7341	2.1009	2.5524	2.8784
19	0.6876	1.3277	1.7291	2.0930	2.5395	2.8609
20	0.6870	1.3253	1.7247	2.0860	2.5280	2.8453
21	0.6864	1.3232	1.7207	2.0796	2.5177	2.8314
22	0.6858	1.3212	1.7171	2.0739	2.5083	2.8188
23	0.6853	1.3195	1.7139	2.0687	2.4999	2.8073
24	0.6848	1.3178	1.7109	2.0639	2.4922	2.7969

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของจากกลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยที่ดีขึ้นจากคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยการทดสอบคะแนนของผู้เรียนมีคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 7.33 และคะแนนของผู้เรียนมีคะแนนหลังใช้แบบฝึกทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 9.17 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้งพบว่าคะแนนสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นผลที่คาดหวังไว้

จากการสังเกตพบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยได้ดีขึ้นนักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านที่ดีขึ้นนี้ไปใช้กับการอ่านเพื่อศึกษาในวิชาอื่น ๆ ได้

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ดีขึ้นและมีผลการพัฒนาการเรียนในรายวิชาภาษาไทยดีขึ้น รวมทั้งยังสามารถนำไปบูรณาการในรายวิชาอื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ครูผู้สอนควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้มีคำศัพท์ยากและมีเนื้อที่ยาวกว่าเดิม เพื่อที่จะได้ให้นักเรียนพัฒนาทักษะและมีการฝึกฝนเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยกับห้องอื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ ที่เรียนวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

2.3 ควรใช้ระยะเวลาที่เหมาะสมในการฝึกทักษะ เพื่อให้ได้ผลและประสิทธิภาพที่ดี

บรรณานุกรม

- ขวัญสกุล แจ่มใส. (2562). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2565 จาก <https://web.schoolmaster>
- บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2555). **หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- พิมพ์นิภา จันทรบุตร. (2564). การส่งเสริมทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม (2565). จาก <https://docs.google.com/viewer1vb258Z3g6MTNhYj>
- ภัทรธนน ผจญภัย. (2565). การแก้ปัญหาการอ่านสะกดคำไม่คล่องของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5, 6/7. ภูเก็ต: โรงเรียนอนุบาลภูเก็ต.
- ลUNA ศรีฤทธา. (2553). รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ **สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา**. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2565. จาก www.banhuakhua.ac.th.
- สุขเพ็ญ เจริญเกษมสกุล. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง โดยการใช้นิทานของนักเรียน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/9**. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.
- อักษรเจริญทัศน์ อจท. (2551). **หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ไทยร่มเกล้า.
- อักษรเจริญทัศน์ อจท. (2551). **หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทย
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2543). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Shores, L. (1960). *Instructional Materials and Introduction of Teachers*. New York: The Ronald Press Company.
- Kemp , Jerrold E. & Dayton, Deane K. (1982). *Planing and Producing Instructional Media*. New York : Macmillan.
- Piaget, J. (1963). **The origins of intelligence in children**. New York: W.W. Norton & Company, Inc.
- Piaget, J. (1986). **The construction of reality in the child**. N.Y.: Ballantine Books.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ตารางคะแนนการอ่านของนักเรียนชั้น ม.2

ภาคผนวก ข แบบฝึกหัดการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการอ่านคำในภาษาไทย 3 ชุด

ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย

ภาคผนวก ง ภาพการใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้น ม.2

ภาคผนวก ก ตารางคะแนนการอ่านของนักเรียนชั้น ม.2

เกณฑ์การให้คะแนน รวม 10 คะแนน

1. ความคล่องแคล่ว (5 คะแนน)

ระดับคะแนน 5 หมายความว่า สามารถอ่านได้ชัดเจน รวดเร็ว

ระดับคะแนน 4 หมายความว่า สามารถอ่านได้ชัดเจน แต่ค่อนข้างช้า

ระดับคะแนน 3 หมายความว่า สามารถอ่านได้ค่อนข้างชัดเจน แต่ค่อนข้างช้า

ระดับคะแนน 2 หมายความว่า พยายามอ่านได้บ้าง น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน

ระดับคะแนน 0-1 หมายความว่า น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน

(0 คะแนน = ปรับปรุง 1 คะแนน = พอใช้ 2 - 3 คะแนน = ดี 4 - 5 คะแนน = ดีมาก)

2. ความถูกต้องชัดเจน (5 คะแนน)

ระดับคะแนน 5 หมายความว่า สามารถอ่านได้ถูกต้องทั้งหมด

ระดับคะแนน 4 หมายความว่า สามารถอ่านได้เกือบถูกต้องทั้งหมด ผิดไม่เกิน 3 คำ

ระดับคะแนน 3 หมายความว่า สามารถอ่านได้ ผิดไม่เกิน 7 คำ

ระดับคะแนน 2 หมายความว่า พยายามอ่านได้บ้าง ผิดไม่เกิน 10 คำ

ระดับคะแนน 0-1 หมายความว่า พยายามอ่านได้บ้าง ผิดเกิน 10 คำ

(0 คะแนน = ปรับปรุง 1 คะแนน = พอใช้ 2 - 3 คะแนน = ดี 4 - 5 คะแนน = ดีมาก)

ภาคผนวก ข แบบฝึกหัดการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
แบบฝึกทักษะการอ่านคำในภาษาไทย 3 ชุด

แบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

เดียดฉันท์
ชะล่า

ดูลพินิจ
ทะนุกนอม

กริยา
ปริศนา

เกษตรกรรม
เรียบร้อย

ตรวจตรา
ศรีสยาม

โครกคราก
ครึ่งคราว

ไตรรัตน์
รัตนตรัย

ไต้ฝุ่น
เตริดเตร์

ไถ่ถอน
ทรวงตรึง

ทบวง
ร่ำมรงค์

สัปดน
ปริศนา

พัลวัน
ปรัมปรา

ชื่อ: _____ เลขที่: _____
 ชั้น: _____ วันที่: _____

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

1. ประเพณีทวงข้าวทิพย์เป็น**ประเพณี**ที่คนไทยปฏิบัติกันมาเป็นเวลานาน
2. สังกะทอง แม้จะเป็นลูกกษัตริย์แต่ต้อง**ตระกำลำบาก**
3. ตำรวจ**ปราบปราม** **ตรวจตรา**อย่างเข้มงวด
4. ตึกหลังนี้แม้จะสร้างใหม่ แต่ก็มี**รอยร้าว**อยู่หลายแห่ง
5. สิ่ง**ปฏิญ**จากบ้านเรือนและโรงงานไหลลงแม่น้ำลำคลอง
6. เช้าวันนี้จะเริ่มต้นด้วยการ**บรรยาย**วิชา**ปรัชญา**
7. ยาบ้าเป็น**มหันตภัย**ที่น่ากลัวและกำลังเติบโตไปกับอนาคตของชาติ
8. พระพุทธรูป**ประหลาด** หลือแต่**ฐานชุกชี**
9. การซื้อ**พันธบัตรรัฐบาล**เป็นการออมอย่างหนึ่ง
10. น้ำท่วมหรือที่บางคนเรียกว่า น้ำหลากถือเป็น**วัฏจักรธรรมชาติ**

คะแนนที่ได้

"ฉันจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง"

กระดาดของฉันทก (มันเป็นกระดาดจากสมุดสมัยฉันทักษาอยู่มัธยมหนึ่ง สีเส้นน้ำเงินบนผิวของมันเริ่มจาง ก้นหน้ากระดาดมีเพียงหนึ่งประโยคบนเส้นบรรทัดที่สามนับจากเส้นบนสุด ลายมือบรรจงของฉันทเขียนด้วยปากกาลูกกลิ้งสีดำ น่าแปลกใจที่ยังคมชัดอยู่ถึงวันนี้ ประโยคนั้นมีใจความว่า **"ฉันจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง"**

เปลี่ยนแปลงจากอะไรฉันทก็จำไม่ได้เสียแล้ว จึ่งจอนใจจริง ๆ ที่จะรู้ว่าฉันทรักหาคำปฏิญาณของตัวเองไว้ได้หรือไม่ ฉันทลองนึกดู เมื่อครั้งยังอายุประมวณสิบสองสิบสาม ฉันทคิดอะไรอยู่ แต่ไม่ว่ามันจะเป็นอะไร ท่าทางจะสลักสำคัญทีเดียว ถึงขั้นต้องสัญญากับตัวเองว่าจะไม่บิดเบือนเคลื่อนคล้อยไปจากความคิดนั้น ฉันทคงชอบความคิดอ่านของตัวเองเอามาก

เมื่อก่อนฉันทชอบอ่านคำคมนักปราชญ์ที่กักเอาว่า ตัวเองก็มีความหลักแหลมไม่แพ้กัน เป็นไปได้ก็บังเอิญอ่านเจอบางสิ่งบางอย่างที่ตกใจฉันทเหลือเกิน จนต้องยัดถือเป็นคติประจำตัว จำได้อยู่อันหนึ่ง **"หากคุณอยากเป็นคนดี แสดงว่าคุณไม่ใช่คนดี"** อ่านแล้วตบเข้าตัวเองวาดใหญ่ ชีชะ มันช่างถูกกระถูกดำ ใช่ว่าจริง ๆ คนที่อยากเป็นคนดีแสดงว่ายังไม่ใช่คนดี เพราะฉะนั้นฉันทต้องไม่อยากเป็นคนดี แต่ต้องประพฤติตนให้คนอื่นประจักษ์ว่าฉันทเป็นคนดี คิดแล้วอดจำไม่ได้

แม่บอกว่า เมื่อลูกโตขึ้นจะมีช่วงเวลาหนึ่งที่ลูกอาจถามตัวเองว่าลูกเกิดมามีท่ามาเมื่อคิดหาเหตุผลไม่ได้ลูกก็จะหันมาโทษพ่อกับแม่ว่า ให้กำเนิดลูกทำไมไม่ได้ขอร้องให้พามาอยู่ในโลกใบนี้เสียหน่อย จู่ ๆ ก็พามาเองโดยไม่ได้รับอนุญาต แม่ชอบบอกลูกไว้ตั้งแต่ตอนนี้เลยว่า พ่อกับแม่ขอโทษ สิ่งที่คุณคิดนั้นเป็นความจริง พ่อกับแม่ไม่มีสิทธิ์ให้กำเนิดลูกโดยไม่ถามไถ่ พามาอยู่ในโลกแล้ว ยังสั่งโน่นสั่งนี่ตามอำเภอใจ บังคับให้เข้าโรงเรียน บังคับให้กินผัก บังคับให้อ่านหนังสือ บังคับให้ตื่น บังคับให้นอน พยายามวางโครงสร้างชีวิตให้ลูกควรประกอบอาชีพนี้ ลูกควรแต่งงานกับคนแบบนั้น ลูกต้องไหว้คนนั้น นับถือคนนี้ เรียกคนนั้นว่าลุง เรียกคนนี้ว่าป้า ทั้งหมดนี้พ่อกับแม่ขอรับผิดชอบด้วยใจจริง ถ้าเป็นไปได้เมื่อลูกเกิดความต้องการจะมีลูกเป็นของตัวเอง ลองถามเขาดูก่อนว่าอยากเกิดมาใหม่ ถ้าเขาไม่ตอบก็แสดงว่าไม่อยากเกิด ถ้าเขาไม่อยากเกิดก็ไม่ต้องไปพาเขามา ให้ไปเกิดในท้องหมาท้องแมวตามยถากรรม พ่อกับแม่ผิดไปแล้ว ลูกจะโกรธจะเกลียดก็ตามใจ

แม่เป็นคนฉลาด ชิงพูดได้บาปให้ตัวเองก่อนจากไป เมื่อพ่อกับแม่ตายในอุบัติเหตุรถคว่ำ ฉันทก็ได้แต่คิดถึง จะให้ไปโกรธไปเกลียดลงคออย่างไร ฉันทไม่ได้ขอร้องให้พามาเกิดในโลกนี้ฉันทใด พ่อกับแม่ก็ไม่ได้ขอร้องให้ใครพาหนีไปจากโลกฉันทนั้น อย่างน้อยก็คงไม่ต้องการจากไปพร้อม ๆ กัน ในรถคันเดียวกัน ไม่ใครสักคนคงอยากไปทีหลัง จะได้อยู่กับฉันทอีกหน่อย

ความน่าจะเป็น - ปราบดา หุ่ยน

วรรณกรรมซีไรต์ ประเภทเรื่องสั้น พ.ศ.2545

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 บทเสภาสามัคคีเสวก

**อันชาติใดไร้ศานติสุขสงบ
ต้องมีวรบรรณรอนหาผ่อนไม่
ณ ชาตินั้นนรชนไม่สนใจ
ในกิจศิลปะวิไลละวาดงาม**

**แต่ชาติใดรุ่งเรืองเมืองสงบ
ว่างการรบอริพลอันล้นหลาม
ย่อมจ้านงศิลปาส่งงาม
เพื่อร่ำมเรืองระยับประดับประดา**

แบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

เดียดฉันท์
ชะล่า

ดูลพินิจ
ทะนุกนอม

กริยา
ปริศนา

นักปราชญ์
เรียบร้อย

ตรวจตรา
ศรีสยาม

ประพடுத்தน
ครั้งคราว

กำเนิด
ยถากรรม

ไต้ฝุ่น
เตรี๊ดเตร่

โครงสร้าง
ทรวงดทรง

ลักษณะ
ร่ำมรงค์

สัปดน
ปริศนา

พัลวัน
ปรัมปรา

ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวปนัดดา จำปางาม
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย
สถานที่ศึกษา	โรงเรียนทุ่งศรีอุดม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
วัน เดือน ปีเกิด	10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	77 หมู่ 1 ตำบลโนนผึ้ง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี 34190

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2556	จบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านบก(มันสามัคคีพิทยาคาร)
พ.ศ.2562	จบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวารินชำราบ
พ.ศ.2568	จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ภาคผนวก ง

ภาพการใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้น ม.2

